

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Collegium Politico-Historicum - Cod. St. Blasien 116

[Südwestdeutschland], [17. Jahrh.]

Karl II. von England

[urn:nbn:de:bsz:31-55801](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-55801)

6
Colorata sunt omnia quandoque caesera,
melius est mihi in caelo regnare quam in terra
veni aquila me Jovis filium
in sublimem effer.

Valete, parens, Mater, Austriae Com
no quibus in caelo actus oratores.

Nullo efficacior orator quam Innocentia
Cui multos in terris habuisse oratores
Jam non cedros et marmora, sed stellas calcabo
Cui debuisse capita inimicorum.

Scriptum in Serenissimo Sereno Regis Angliae.

Caroli II.

reperitur post eius mortem Inprimis manu exaratum.

Ex colloquio nuper inter Nos habito, satis tibi constare arbitror, remiam
esse Christi in hoc Mundo Ecclesiam, et quidem, quod haec alia esse non possit
ab ea, quae Romano-Catholica vocatur, non putamus esse eandem, quae quod
Scriptura typis sit caussa. Minime mihi videtur necessarium, ut molestus
sibi onus imponas, aliter illud veluti pelagus Disputationum ingrediendi,
cum praecipua et quidem remia quaestio sit, ubina reperitur Ecclesia illa
quam in duobus Symbolis nos credere profiteamur. In his una Catholica et
Apostolica Ecclesia credi nos affirmamus, neque cuiuslibet huius phantasiae.
Ductus sua sequenti permittit esse credere prohibere, sed audienda est Ecclesia
cui a Christo concessa est potestas, nos dirigendi in negotio fidei, et a qua ad
nostram instructionem Symbola ista condita sunt. A ratione profus alienum
foret, ut legislator pro Nationis cuiusvis, vel urbis regimine leges
sanciret, easque Civibus, seu populo sic relinqueret, ut ipsi eorumdem Interpretes
forent atque iudices, Ita quippe fieret, ut quilibet in causa propria iudex
evaderet sublata profus iuris et iniuriae ratione. Potestatem igitur Nobis

In mente venire, voluisse nos tanta incertitudine exponere!
regula neque tradendo quae sequi deberent, relicto inter singulos homines
de illa iudicandi arbitrio. Sicut mihi condatur quispiam, an non perinde
sit phantasia ductus sequi, et iuxta illam scripturam interpretari? vellem
mihi à quopiam ostendi, ubi nunc appareat auctoritatem statuendi de materiis
Fidei, privato cuilibet homini concessa fuisse. Christus Ecclesiam suam reliquit
potestatem remittendi peccata, etiam in caelo. Spiritus quoque suus eidem reliquit,
quo suggerente apostoli post eius resurrectionem condiderunt Symbolum
quod eorum nomine vocatur. Tandem post multorum annorum decursum
fuit Synodus Nicaena, in qua eiusdem nominis Symbolum fuit conditum
eadem porro auctoritate, qualis ac Christo accepit, de ipsa quoque scriptura
iudicavit decesserunt post obitum Apollonii, quibus illis libri pro canonici
essent habendi, qui vero ab hoc numero excludendi. Quod si haec
auctoritas semel ipsi concessa fuit, dic quod, quomodo ea postea cessi-
derit? vel quo iure quidam se ab illius communionem separaverint: unum
audivi praeteritum huiusmodi separationis, qui iude sumebat, quod Eusebii
scripturas male interpretando, et ad sensus contrarios torquendo errave-
rit, quodque nonnullos Fidei articulos nobis credendos imposuerat, quibus
Dei Verbum nullatenus patrocinatur. Ceterum cuius est haec de re iudicare?
Ecclesiam ne universalem, quae haud interrupta successione adhuc usque
die perduravit; vel hominum privatorum, qui ob comoda propria schis-
mata in illa invenerunt.